EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 1.12.2016
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

Modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri

{SWD(2016) 379}
{SWD(2016) 382}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Bakgrunden till paketet anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757.

Förslaget om att ändra förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri[1] är ett viktigt inslag i lagstiftningspaketet, eftersom det utgör grunden för den underliggande it-infrastrukturen och det nödvändiga samarbetet med medlemsstaterna för att säkerställa en framgångsrik utvidgning av systemet med en enda kontaktpunkt (Mini One Stop Shop, MOSS, som är en portal på EU-nivå för mervärdesskattebetalning online) till andra tjänster än telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg och distansförsäljning av varor, såväl inom gemenskapen som från länder utanför gemenskapen. Hela paketet väntas öka medlemsstaternas mervärdesskatteintäkter med 7 miljarder euro per år och minska företagens lagstiftningsrelaterade kostnader med 2,3 miljarder euro per år.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 113 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I denna artikel föreskrivs att rådet, genom enhälligt beslut i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande och efter att ha hört Europaparlamentet och Ekonomiska och sociala kommittén, antar bestämmelser om harmonisering av medlemsstaternas regler på området för indirekt beskattning.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom de största problem som identifierats (snedvridande effekter, höga administrativa kostnader och efterlevnadskostnader etc.) utlöses genom rådets nuvarande direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt[2] (mervärdesskattedirektivet) och därtill hörande rättsakter. Eftersom mervärdesskatten är en skatt som harmoniserats på EU-nivå kan medlemsstaterna inte själva fastställa olika regler och därför kräver alla initiativ till modernisering av mervärdesskatten för gränsöverskridande e-handel ett förslag från kommissionen om att ändra mervärdesskattedirektivet och därtill hörande rättsakter. Det anses att förslaget uppenbarligen kommer att ge ett mervärde jämfört med vad som kan uppnås på medlemsstatsnivå. Förutom de tekniska ändringar som krävs för att utvidga tillämpningsområdet för systemet med en enda kontaktpunkt kommer detta förslag att minska den administrativa bördan för beskattningsbara personer som använder systemet med en enda kontaktpunkt genom att befästa principen att en begäran om uppgifter från skattemyndigheterna till beskattningsbara personer och administrativa utredningar alltid bör samordnas av den beskattningsbara personens identifieringsmedlemsstat.

---

[1] EUT L 268, 12.10.2010, s. 1.

[2] EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i EUF-fördraget, särskilt en väl fungerande inre marknad. Enligt subsidiaritetsprincipen är det inte möjligt för medlemsstaterna att hantera problemen och de bakomliggande orsakerna till problemen utan ett förslag om att ändra mervärdesskattedirektivet och därtill hörande rättsakter. Två aspekter i förslaget är mycket viktiga i förhållande till proportionalitetsprincipen. Den första avser medlemsstaternas samordning när det gäller administrativa frågor och revisioner av företag inom systemet med en enda kontaktpunkt. Denna samordning kan leda till en mer effektiv och ändamålsenlig efterlevnad för både medlemsstaterna och företagen. En konsumtionsmedlemsstat kan inte förbjuda att direktkontakt upprätthålls med näringslivet om identifieringsmedlemsstaten inte instämmer i att det finns ett behov av en revision. Den andra aspekten har att göra med införandet av en administrativ avgift genom vilken identifieringsmedlemsstaten erhåller en avgift på 5 % av de belopp som samlats in för andra medlemsstaters räkning för att kompensera för de investeringar som krävs för att uppdatera it-systemet med en enda kontaktpunkt efter utvidgningen av dess tillämpningsområde, kostnader för löpande underhåll och de resurser som använts för att kontrollera företag som är etablerade i denna medlemsstat i syfte att stärka samarbetet och förbättra efterlevnaden.

- **Val av instrument**

Detta förslag ändrar rådets förordning (EU) nr 904/2010.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Resultaten av efterhandsutvärderingen, samråd med berörda parter och konsekvensbedömningen anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757.

Vid samrådet med berörda parter var företagsrepresentanterna mycket positiva till kravet på att medlemsstaterna ska samordna revisioner, eftersom ett företag annars skulle kunna ställas inför ett scenario där det tar emot 28 separata förfrågningar om revision. Avsaknaden av en sådan bestämmelse i den nuvarande lagstiftningen har lett till osäkerhet för företagen, särskilt när de tar emot skrivelser från andra skatteförvaltningar. Vidare har merparten av medlemsstaterna uppgett att de också stöder detta tillvägagångssätt, eftersom det är ett mer effektivt sätt att använda revisionsresurserna. När det gäller konsekvensbedömningen beräknades det alternativ som föredras, och som inbegriper samordning av revisioner, leda till större minskningar av efterlevnadskostnaderna för företagen jämfört med alternativen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Bakgrunden till paketet anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757.

Detta inslag i paketet väntas leda till betydande positiva konsekvenser för budgeten. Samordningen av revisioner tillsammans med incitament till den administrativa avgiften bör leda till riskbaserade revisioner. En mer effektiv revisionsprocess som inriktas på revisionsavkastning bör leda till högre efterlevnadsnivåer jämfört med alternativet med ett tillvägagångssätt som inte är samordnat och som kan binda upp onödiga resurser. Ineffektiv användning av knappa revisionsresurser kan också ge sekundära effekter varigenom andra företag utanför systemet med en enda kontaktpunkt inte granskas korrekt och detta kan leda till lägre efterlevnadsnivåer vad gäller mervärdesskatt och andra skatter och därmed till negativa konsekvenser för budgeten.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Detaljerad redogörelse av de särskilda bestämmelserna i förslaget**

Bestämmelserna rörande systemet med en enda kontaktpunkt i rådets förordning (EU) nr 904/2010 behöver ändras och kompletteras till följd av de ändringar som föreslås av mervärdesskattedirektivet. Dessa bestämmelser omfattar regler och förfaranden för utbyte mellan beskattningsbara personer och deras skatteförvaltningar och mellan medlemsstaternas skattemyndigheter på elektronisk väg av upplysningar om registreringsnummer för mervärdesskatt, mervärdesskattedeklarationer och mervärdesskattebetalningar inom systemet med en enda kontaktpunkt.

Artiklarna 1.4, 2.2, 17.1 d och 31 i förordningen ändras så att de speglar utvidgningen av tillämpningsområdet för systemet med en enda kontaktpunkt till att omfatta andra tjänster än telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (nedan kallade *elektroniska tjänster*) och distansförsäljning av varor (artikel 1.1–1.4 i förslaget).

Rubriken på kapitel XI avsnitt 2 i förordningen ändras så att dess tillämpning begränsas fram till den 31 december 2020 (artikel 1.5 a i förslaget).

I artikel 1.5 b i förslaget införs ett nytt avsnitt 3 i kapitel XI i förordningen. Det innehåller de bestämmelser som är tillämpliga från och med den 1 januari 2021.

Avsnitt 3 underavsnitt 2 (artiklarna 47b–47g) innehåller bestämmelser om utbyte av information mellan medlemsstaterna för identifieringen av beskattningsbara personer som utnyttjar systemet med en enda kontaktpunkt, mervärdesskattedeklarationer och mervärdesskattebetalningar. De speglar de befintliga bestämmelserna i kapitel XI avsnitt 2 och utvidgar dem till att omfatta andra tjänster än elektroniska tjänster och distansförsäljning av varor.

Avsnitt 3 underavsnitt 3 (artiklarna 47h–47k) innehåller bestämmelser om kontroll av transaktioner och beskattningsbara personer. I artikel 47h föreskrivs att importmedlemsstaten bör kontrollera att det registreringsnummer för mervärdesskatt som ska lämnas till tullmyndigheterna vid import av varor för vilka mervärdesskatten deklareras och betalas med en enda kontaktpunkt är giltigt. Ett giltigt registreringsnummer för mervärdesskatt är ett villkor för undantaget från mervärdeskatt vid import av sådana varor. I artiklarna 47i och 47j föreskrivs att förfrågningar om register från medlemsstaterna till beskattningsbara personer och administrativa utredningar bör samordnas av identifieringsmedlemsstaten, för att undvika förfrågningar om register och administrativa utredningar som inte är samordnade från flera konsumtionsmedlemsstater. I artikel 47k föreskrivs en intervention av identifieringsmedlemsstaten för delgivning av ett taxeringsbeslut som utfärdats av en konsumtionsmedlemsstat till följd av en administrativ utredning och uppbörd av de belopp som ska betalas efter en sådan bedömning.

I avsnitt 3 underavsnitt 4 (artikel 47l) föreskrivs en avgift på 5 % som ska betalas av konsumtionsmedlemsstaten till identifieringsmedlemsstaten för att kompensera den senare medlemsstaten för kostnaderna för uppbörd och kontroll av mervärdesskatt inom ramen för de särskilda ordningarna. I det nuvarande systemet med en enda kontaktpunkt ges medlemsstaterna möjlighet att behålla en viss procentuell andel av den mervärdesskatt som de uppbär och överför till konsumtionsmedlemsstaterna fram till slutet av 2018[3]. I förslaget införs en permanent mekanism som liknar etablerad praxis på tullområdet som gör det möjligt för identifieringsmedlemsstaten att erhålla en avgift på 5 % av de belopp som uppbärs för andra medlemsstaters räkning för att kompensera för de investeringar som krävs för att uppdatera it-systemet med en enda kontaktpunkt efter utvidgningen av dess tillämpningsområde, kostnader för löpande underhåll och de resurser som använts för att kontrollera företag som är etablerade i denna medlemsstat i syfte att stärka samarbetet och förbättra efterlevnaden. I det nuvarande systemet (artikel 46.3 i förordningen). kvarhålls dessa belopp från varje mervärdesskattebetalning i systemet med en enda kontaktpunkt från identifieringsmedlemsstaten till konsumtionsmedlemsstaten, vilket dock gav upphov till många komplikationer, i synnerhet när det gäller återbetalning till beskattningsbara personer. Det föreslås därför att avgiften ska beräknas varje år och utanför systemet med en enda kontaktpunkt som baseras på de nettobelopp som ingår.

I avsnitt 3 underavsnitt 5 (artikel 47m) föreskrivs en möjlighet för kommissionen att automatiskt få tillgång till information som rör systemet med en enda kontaktpunkt som lagras i medlemsstaternas elektroniska system, med undantag för personuppgifter. Detta skulle göra det möjligt för kommissionen att automatiskt samla in statistiska uppgifter (t.ex. om antalet beskattningsbara personer som är registrerade i en särskild ordning) utan att behöva fråga medlemsstaterna. Detta är också nödvändigt för de bedömningar som krävs inom riktlinjerna för bättre lagstiftning.

I avsnitt 3 underavsnitt 6 (artikel 47n) ges kommissionen genomförandebefogenheter för att fastställa de uppgifter som ska ingå i det utbyte av information om identifiering, mervärdesskattedeklarationer och mervärdesskattebetalningar, ansökningar om registreringar eller administrativa utredningar etc. mellan beskattningsbara personer och medlemsstaterna eller mellan medlemsstaterna samt de tekniska metoderna för inlämning eller överföring av denna information. För tydlighetens skull grupperas dessa bestämmelser i en enda artikel i stället för att införa dem i varje enskild berörd bestämmelse, såsom är fallet i den nuvarande förordningen.

Slutligen ändrar artikel 1.6 i förslaget punkt 1 i bilaga I, som anpassas till de föreslagna ändringarna av mervärdesskattedirektivet vad gäller distansförsäljning av varor (artikel 34 utgår).

[3] 1 januari 2015–31 december 2016: 30 %. 1 januari 2017–31 december 2018: 15 %. Från och med den 1 januari 2019: Inga belopp kvarhålls.

2016/0371 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande[1],

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[2],

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

1. I rådets förordning (EU) nr 904/2010[3] fastställs regler om medlemsstaternas utbyte och lagring av uppgifter för att fastställa de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG[4].

2. Utvidgningen av dessa särskilda ordningar från och med den 1 januari 2021 till att omfatta distansförsäljning av varor och andra tjänster än telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg kräver en utvidgning av tillämpningsområdet för denna förordning vad gäller tillhandahållande av information och överföring av pengar mellan identifieringsmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten.

3. Utvidgningen av de särskilda ordningarna till att omfatta distansförsäljning av varor importerade från ett tredje territorium eller ett tredjeland kräver att tullmyndigheten i importmedlemsstaten ska kunna fastställa import av varor i små försändelser för vilka mervärdesskatt ska betalas genom någon av de särskilda ordningarna. Det registreringsnummer för mervärdesskatt genom vilket mervärdesskatt betalas bör därför i förväg lämnas in till tullmyndigheterna för att kontrollera dess giltighet vid import av varor.

4. Beskattningsbara personer som använder sådana särskilda ordningar kan vara föremål för begäran om räkenskaper och administrativa utredningar av identifieringsmedlemsstaten och alla konsumtionsmedlemsstater när varor levereras eller tjänster tillhandahålls. Identifieringsmedlemsstaten bör, när det rör sig om flera begäranden om räkenskaper och administrativa utredningar och också för att undvika

---

1 EUT C , , s. .

2 EUT C , , s. .

3 Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

4 Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

dubbelarbete, samordna sådana begäranden och utredningar i den mån det är möjligt för att minska företagens och skatteförvaltningarnas administrativa börda och efterlevnadskostnader.

5. Liksom under de särskilda ordningarna, när en identifieringsmedlemsstat uppbär och kontrollerar mervärdesskatt på konsumtionsmedlemsstaternas vägnar, är det lämpligt att föreskriva en mekanism varigenom identifieringsmedlemsstaten skulle erhålla en avgift från den berörda konsumtionsmedlemsstaten för att kompensera för kostnaderna för uppbörd och kontroll. Eftersom det nuvarande systemet varigenom en avgift kvarhålls av det mervärdesskattebelopp som identifieringsmedlemsstaten ska överföra till konsumtionsmedlemsstaten har orsakat problem för skatteförvaltningarna, i synnerhet när det gäller att hantera återbetalningar, bör denna avgift beräknas och betalas ut varje år, utanför de särskilda ordningarna.

6. För att förenkla insamlingen av statistiska uppgifter om tillämpningen av de särskilda ordningarna bör kommissionen tillåtas att automatiskt få tillgång till allmän information om de särskilda ordningar som lagras i medlemsstaternas elektroniska system, med undantag för uppgifter som rör enskilda beskattningsbara personer.

7. Den information som ska lämnas av den beskattningsbara personen och som ska överföras mellan medlemsstaterna för tillämpningen av de särskilda ordningarna, samt de tekniska metoderna för den beskattningsbara personens inlämning eller överföring av av denna typ av uppgifter mellan medlemsstaterna bör antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[5].

8. Med tanke på den tid som behövs för att införa de åtgärder som behövs för att tillämpa denna förordning och för medlemsstaterna att anpassa sina it-system för registrering, deklarering och betalning av mervärdesskatt samt att ta hänsyn till de ändringar som införts genom artikel 2 i rådets direktiv [...]/EU[6], bör denna förordning tillämpas från och med dagen för tillämpningen av dessa ändringar.

9. Förordning (EU) nr 904/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 904/2010 ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 1.4 ska ersättas med följande:

”4. I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på varor och tjänster som tillhandahålls i enlighet med de särskilda ordningar som avses i avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande varor och tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.”

2) Artikel 2.2 ska ersättas med följande:

---

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

6 Rådets direktiv […]/EU of […] om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor

”2. Definitionerna i artiklarna 358a, 369a och 369l i direktiv 2006/112/EG ska, för varje särskild ordning, också gälla för denna förordning.”

3) Artikel 17.1 d ska ersättas med följande:

”d) Information som den inhämtar enligt artiklarna 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s och 369t i direktiv 2006/112/EG.”

4) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller tjänster har möjlighet att för dessa typer av transaktioner få en elektronisk bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person liksom dennes namn och adress. Denna information ska motsvara de uppgifter som avses i artikel 17.”

b) Punkt 3 ska utgå.

5) Kapitel XI ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken för avsnitt 2 ska ersättas med följande:

”Bestämmelser som är tillämpliga från och med den 1 januari 2015 till och med den 31 december 2020”

b) Följande avsnitt ska läggas till som avsnitt 3:

”*AVSNITT 3*
Bestämmelser som är tillämpliga från och med den 1 januari 2021

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 47 a

Bestämmelserna i detta avsnitt ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Underavsnitt 2
Informationsutbyte

Artikel 47b

1. Den information som lämnas av den beskattningsbara person som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 2 i direktiv 2006/112/EG till identifieringsmedlemsstaten när dennes verksamhet inleds ska, i enlighet med artikel 361 i det direktivet, lämnas på elektronisk väg. Liknande uppgifter för fastställande av den beskattningsbara person som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG när dennes verksamhet inleds ska, i enlighet med artikel 361b i det direktivet, lämnas på elektronisk väg.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra den information som avses i punkt 1 på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen mottogs av den beskattningsbara person som utnyttjar en av de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och

3 i direktiv 2006/112/EG. På samma sätt ska identifieringsmedlemsstaten underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om det tilldelade individuella registreringsnumret för mervärdesskatt.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person, som utnyttjar en av de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 avsnitten 2 och 3 i direktiv 2006/112/EG, har uteslutits från den särskilda ordningen.

Artikel 47c

1. Den information som lämnas av den beskattningsbara person, eller dennes förmedlare, som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG till identifieringsmedlemsstaten när dennes verksamhet inleds ska i enlighet med artikel 369p 1 och 369p 2 i det direktivet lämnas på elektronisk väg. Alla ändringar av den information som lämnats i enlighet med artikel 369p.3 i direktiv 2006/112/EG ska också inges på elektronisk väg.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra den information som avses i punkt 1 på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen mottogs av den beskattningsbara person som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG eller, i förekommande fall, dennes förmedlare.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person, eller, i förekommande fall, dennes förmedlare, som utnyttjar den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG, har uteslutits från den särskilda ordningen.

Artikel 47d

1. Mervärdesskattedeklarationen med de uppgifter som anges i artiklarna 365, 369g och 369t i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten inom 20 dagar efter utgången av den månad under vilken deklarationen inkom.

Identifieringsmedlemsstaten ska också överföra den information som föreskrivs i artikel 369g.2 och 369g.3 i direktiv 2006/112/EG till den behöriga myndigheten i den berörda etableringsmedlemsstaten.

De medlemsstater som har begärt att mervärdesskattedeklarationer ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Artikel 47e

Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

Artikel 47f

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som en beskattningsbar person, som utnyttjar en av de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG eller, i tillämpliga fall, dennes förmedlare, har betalat överförs till det bankkonto i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen.

De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs.

Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den beskattningsbara person som utnyttjar den särskilda ordningen eller, i tillämpliga fall, dennes förmedlare inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten säkerställa att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaten i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

Artikel 47g

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 47f.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av den skattesats som ska tillämpas på leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som omfattas av den särskilda ordningen.

Underavsnitt 3
Kontroll av transaktioner och beskattningsbara personer

Artikel 47h

Medlemsstaterna ska, vid import av varor för vilka mervärdesskatten deklareras enligt den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG, kontrollera riktigheten av de individuella registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats genom artikel 369q i samma direktiv och i förväg underrättas om importen till den medlemsstat där importen sker.

Artikel 47i

1. För att få de räkenskaper som innehas av en beskattningsbar person eller förmedlare i enlighet med artiklarna 369, 369k och 369x i direktiv 2006/112/EG ska konsumtionsmedlemsstaten först göra en förfrågan till identifieringsmedlemsstaten på elektronisk väg.

2. Om identifieringsmedlemsstaten mottar en sådan begäran ska den överföra begäran på elektronisk väg och utan dröjsmål till den beskattningsbara personen eller dennes förmedlare.

3. På begäran ska en beskattningsbar person eller dennes förmedlare lämna de begärda räkenskaperna på elektronisk väg till identifieringsmedlemsstaten. Ett standardformulär kan användas för att lämna in räkenskaperna till identifieringsmedlemsstaten.

4. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra räkenskaperna på elektronisk väg och utan dröjsmål till den begärande konsumtionsmedlemsstaten.

5. Om den begärande konsumtionsmedlemsstaten inte mottar räkenskaperna inom 30 dagar från begäran får den medlemsstaten vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning för att erhålla sådana räkenskaper.

Artikel 47j

1. Om identifieringsmedlemsstaten beslutar att utföra en administrativ utredning på sitt territorium om en beskattningsbar person, som utnyttjar en av de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG eller, i tillämpliga fall, en förmedlare, ska den i förväg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna.

2. Om konsumtionsmedlemsstaten beslutar att en administrativ utredning är nödvändig, ska den först samråda med identifieringsmedlemsstaten om behovet av en sådan undersökning.

I de fall där man enats om behovet av en administrativ utredning ska identifieringsmedlemsstaten underrätta de övriga medlemsstaterna.

Om identifieringsmedlemsstaten inte är enig om behovet av en administrativ utredning, ska den underrätta de andra berörda konsumtionsmedlemsstaterna om skälen till detta. Om minst två medlemsstater anser att en administrativ utredning är nödvändig ska identifieringsmedlemsstaten vara skyldig att utföra en administrativ utredning i samordning med dessa medlemsstater. Om bara en konsumtionsmedlemsstat anser att en sådan utredning är nödvändig kan den konsumtionsmedlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning.

3. Alla berörda konsumtionsmedlemsstater kan delta i en administrativ utredning som utförs av identifieringsmedlemsstaten på eget initiativ eller på begäran av en konsumtionsmedlemsstat. För den administrativa utredningen får de verktyg och förfaranden som avses i denna förordning användas.

4. Varje medlemsstat ska underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om närmare uppgifter om den behöriga person som ansvarar för samordningen av administrativa utredningar i den medlemsstaten.

Artikel 47k

Vid slutförande av en administrativ utredning som utförs i enlighet med artikel 47j får en konsumtionsmedlemsstat besluta att utfärda ett nytt taxeringsbeslut enligt nationell lagstiftning, inklusive eventuell ränta och påföljder som ska betalas.

Om en konsumtionsmedlemsstat utfärdar en sådan bedömning ska den begära att identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artikel 25 delger denna bedömning till den beskattningsbara personen eller, i förekommande fall, dennes förmedlare och uppbära beloppet från denna bedömning. Begäran om delgivning, liksom den senare delgivningen till den beskattningsbara personen eller, i förekommande fall, dennes förmedlare ska göras på elektronisk väg.

Underavsnitt 4
Avgifter som avser uppbörd och kontroll av skatter som uppbärs enligt de särskilda ordningarna

Artikel 47l

Konsumtionsmedlemsstaten ska betala identifieringsmedlemsstaten en avgift relaterad till det totala belopp som uppburits på uppdrag av den medlemsstaten inom ramen för de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

Avgiften ska beräknas som 5 % av det totala belopp som identifieringsmedlemsstaten uppburit på uppdrag av konsumtionsmedlemsstaten, inbegripet de belopp som uppburits efter en administrativ utredning enligt artikel 47j.

Den avgift som ska betalas ut varje år på grundval av ett helt kalenderår ska överföras av konsumtionsmedlemsstaten till den identifieringsmedlemsstaten senast den 31 mars följande kalenderår.

Underavsnitt 5
Statistiska uppgifter

Artikel 47m

Medlemsstaterna ska låta kommissionen få tillgång till statistiska uppgifter som lagrats i deras elektroniska system i enlighet med artikel 17.1 d. Denna information får inte innehålla personuppgifter.”

Underavsnitt 6
Tilldelning av genomförandebefogenheter

Artikel 47n

Kommissionen ska ges befogenheter att anta följande åtgärder i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 58.2:

a) Den information som ska lämnas av den beskattningsbara personen enligt vad som avses i artiklarna 47b.1, 47d.1 och 47i.3, liksom tekniska metoder för inlämning av denna information.

b) Den information som ska överföras mellan medlemsstaterna som avses i artiklarna 47b.2 och 47b.3, 47c.2 och 47c.3, 47d.2, 47e, 47f.2, 47i.1, 47i.2 och 47i.4, 47j.1, 47j.2 och 47j.4 och 47k, liksom de tekniska metoderna för överföring av denna information.

c) Den minimiförteckning över information som ska lämnas av den beskattningsbara person som avses i artiklarna 47c.1, liksom de tekniska metoderna för inlämning av denna information.

d) De tekniska metoderna för överföring mellan medlemsstaterna av sådan information som avses i artikel 47g.

e) De tekniska metoder med vilka den information som avses i artikel 47h ska kontrolleras av importmedlemsstaten.

f) Den information som kommissionen ska ges tillträde till enligt vad som avses i artikel 47m, liksom de tekniska metoderna för att erhålla denna information.”

6) Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Distansförsäljning (artikel 33 i direktiv 2006/112/EG).”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (artikel 58 i direktiv 2006/112/EG), utom i de fall då den beskattningsbara personen utnyttjar de särskilda ordningarna i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande